

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1972

z dnia 11 sierpnia 2021 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 poprzez ustanowienie kryteriów obliczania kosztów dodatkowych poniesionych przez operatorów, którzy zajmują się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu określonych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) 2021/1139 w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury („EFMRA”) można przydzielać wsparcie na rekompensatę za koszty dodatkowe poniesione przez operatorów, którzy zajmują się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu określonych produktów rybołówstwa i akwakultury z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu.
- (2) Zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1139 w odniesieniu do każdego regionu najbardziej oddalonego zainteresowane państwo członkowskie powinno opisać metodykę obliczania rekompensaty za koszty dodatkowe w planie działania, o którym mowa w tym artykule.
- (3) Na podstawie art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/1139 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających kryteria obliczania kosztów dodatkowych wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w odnośnych regionach.
- (4) W celu zapewnienia zharmonizowanego i równego traktowania wszystkich zainteresowanych regionów oraz aby zapobiec nadmiernej rekompensacie kosztów dodatkowych, należy określić kryteria obliczania kosztów dodatkowych wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w najbardziej oddalonych regionach Unii. Stosowanie wspólnych kryteriów zagwarantuje korzystanie z jednolitej metody obliczania kosztów dodatkowych w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych regionów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

- (5) Referencyjne koszty produktów lub kategorii produktów poniesione przez operatorów w kontynentalnej części państwa członkowskiego lub na terytorium Unii, na podstawie których określa się koszty dodatkowe, należy oszacować z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby zapobiec nadmiernej rekompensacie.
- (6) Istnieją produkty lub kategorie produktów, dla których nie istnieją kryteria porównawcze lub jednostki pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego. W takich przypadkach odniesienie do obliczenia kosztów dodatkowych należy ustalić poprzez porównanie z kosztami równoważnych produktów lub kategorii produktów poniesionymi przez operatorów z kontynentalnej części terytorium Unii.
- (7) Ze względu na różne warunki rynkowe w regionach najbardziej oddalonych, a także z uwagi na wahania połowów i zasobów oraz popytu rynkowego należy pozostawić w gestii zainteresowanych państw członkowskich określenie produktów rybołówstwa i akwakultury lub kategorii produktów kwalifikujących się do rekompensaty, ich odpowiednich maksymalnych ilości oraz poziomów kwot rekompensaty w ramach całkowitej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu.
- (8) Państwa członkowskie powinny ustalić kwotę rekompensaty na poziomie umożliwiającym odpowiednie zrównoważenie kosztów dodatkowych wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych oraz zapobieżenie nadmiernej rekompensacie. W tym celu kwota rekompensaty powinna również uwzględniać inne rodzaje interwencji publicznej, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/1139, mające wpływ na poziom kosztów dodatkowych.
- (9) W celu zapewnienia zharmonizowanego przedstawiania kosztów dodatkowych należy podawać koszty dodatkowe na podstawie ton masy w relacji pełnej, określonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽²⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽³⁾, które ustanawia kody postaci dla ryb przetworzonych oraz unijne współczynniki przeliczeniowe dla ryb świeżych i świeżych solonych w celu przeliczenia masy ryb przechowywanych lub przetworzonych na masę ryb w relacji pełnej na potrzeby monitorowania połowów.
- (10) Aby umożliwić szybkie stosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę, że wydatki kwalifikują się do wsparcia z EFMRA już od dnia 1 stycznia 2021 r. zgodnie z art. 63 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽⁴⁾, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria obliczania kosztów dodatkowych poniesionych w okresie kwalifikowalności określonym w art. 63 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060 przez operatorów, którzy zajmują się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu określonych produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ze względu na szczególne utrudnienia występujące w tych najbardziej oddalonych regionach.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

Artykuł 2

1. Koszty dodatkowe, o których mowa w art. 1, oblicza się oddzielnie dla każdego z następujących rodzajów działalności:
  - a) połowy;
  - b) chów i hodowla;
  - c) przetwarzanie;
  - d) wprowadzanie do obrotu.
2. W ramach każdego z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1, koszty dodatkowe oblicza się w odniesieniu do pozycji wydatków w odniesieniu do każdego produktu lub kategorii produktów określonych przez państwa członkowskie jako kwalifikujące się do rekompensaty.
3. Koszty dodatkowe określa się w odniesieniu do każdej podanej pozycji wydatków jako różnicę między kosztami poniesionymi przez operatorów w przedmiotowych najbardziej oddalonych regionach, pomniejszonymi o wszelkie rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom kosztów dodatkowych, a porównywalnymi kosztami poniesionymi przez operatorów z kontynentalnej części danego państwa członkowskiego.
4. W przypadku pozycji wydatków typowych dla produktów lub kategorii produktów, dla których nie ma kryteriów porównawczych lub jednostek pomiaru w kontynentalnej części terytorium danego państwa członkowskiego, koszty dodatkowe określa się w stosunku do porównywalnych kosztów równoważnych produktów lub kategorii produktów, poniesionych przez operatorów z kontynentalnej części terytorium Unii.
5. Podczas obliczania kosztów dodatkowych bierze się pod uwagę wszelkie interwencje publiczne, w tym wszelką pomoc państwa zgłoszoną na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu i art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/1139.

Artykuł 3

1. Obliczanie kosztów dodatkowych dokonywane jest wyłącznie na podstawie kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych.
2. Obliczanie kosztów dodatkowych opiera się na średniej rocznej zarejestrowanych cen.
3. Koszty dodatkowe wyrażane są w euro na tonę masy w relacji pełnej i, w razie potrzeby, wszystkie składniki całkowitych kosztów dodatkowych przeliczane są na euro na tonę masy w relacji pełnej. W tym celu stosuje się współczynniki przeliczeniowe ustanowione w załącznikach XIII i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 404/2011.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca